

[Thoft]

og investeringsfond skulle afskaffes, så her er vi altså nået halvvejs, men det skal socialdemokratiet heller ikke høre for – jeg tænker på beskatning af kurs- og formuegevinster, forhøjelse af selskabsskatten, og jeg tænker på tillægsskat af særlig høje indkomster, på beskatning af formue, skærpende af reglerne om særlig indkomstskat, forslag om at hindre skatteflugt og for den sags skyld også på forslaget om omgælsesklausulen, alt sammen forslag, SF i tidens løb har fremsat. Det er godt, at disse ting er kommet med, og jeg synes, det er et godt udgangspunkt for en debat.

Der er tre ting, vi er betænkelige ved. Den ene er, at man ikke ønsker rentefradragsretten helt ophævet. Den anden er, at socialdemokratiet vil bruge den del af provenuet, som ikke bliver brugt til børnefamilierne, på proportionalstrækket; vi synes, det er for meget at bruge den dér. Et tredje problem er tillægsskattens beregning. Tillægsskatten skal beregnes bl.a. af erhvervsaktiver, men erhvervsaktiverne er jo bogført med et langt lavere beløb end deres faktiske værdi på grund af nedskrivningerne og på grund af henlæggelser til investeringsfond, som er brugt til forlods afskrivning osv.

Men det egentlige problem i den debat, vi har i dag, er, at vi skal have hr. Bernhard Baunsgaard med på dette forslag, og det karakteristiske for de radikale har netop været, at de gerne vil tale om skattereformen, men ikke gøre noget. Vent bare, til hr. Bernhard Baunsgaard får ordet, så hænger han sig som altid i nogle små detaljer, og så kommer der ikke mere ud af denne debat. Hvem husker ikke hr. Bernhard Baunsgaard på den sorte lørdag i 1982 stå op og sige: denne regering får ikke lov at overleve, hvis ikke skattereformen er gennemført inden et år! Nu er der gået 3 år, og denne regering overlever stadig væk, og der er ingen udsigt til nogen skattereform, som kan blive vedtaget i dette ting. Hr. Bernhard Baunsgaard tordner igen og igen, men når det kommer til stykket, nøjes de radikale med at tale om det; når der skal gøres noget faktisk ved fiduserne, når realiteterne lægges på bordet, så er de radikale aldrig at finde. Problemet ved en skattereform i dette ting er, at vi kan ikke lave den uden de radikale, og at vi søren jense mig heller ikke kan lave den med de radikale.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, det kan da godt være, at man ikke kan lave det med de radikale, men det behøver ikke at være vores skyld. Et skattereforfforslag, der bygger på, at man skal beskattes arbejdsindkomst med op til 73 pct. og renteindkomst med 50 pct., anser jeg ikke for noget rimeligt skattereforfforslag, og når man kommer med sådan noget, er jeg nødt til at sige nej.

Om dette socialdemokratiske forslag kan jeg først og fremmest sige, at det er en genfremsættelse. Det indeholder elementer, som jeg synes er vældig gode, nemlig lige stor skatterabat på fradrag i det omfang, vi bevarer fradragene, og ekstraskat på et andet grundlag, men som jeg indledte med at sige, så må jeg tage afstand fra det grundlag, man har foreslået fra socialdemokratiets side.

Det indeholder også nye gode ting i sammenligning med det, der har været fremme tidligere. Der er f.eks. foreslået særlige hensyn til børnefamilierne, og det synes jeg er godt, så det vil jeg gerne være med til at arbejde videre på. Det er vel i øvrigt noget, man har lært af de forslag, som regeringen og de radikale har gennemført i løbet af det sidste års tid.

Men baggrunden for det meste af, hvad der skal ske, når vi taler om skattereform, er vel en fradragreform, altså at vi kan finde frem til enten at begrænse fradragenes værdi, sådan at de er lige store for alle, eller også stryge en række fradrag.

Jeg håber, at der inden sommerferien vil være sket nye ting på dette område, for det er ligesom baggrunden for, at vi kommer videre. Jeg har også et, synes jeg selv, rimelig velbegrundet håb om, at der vil ske noget på fradragområdet inden sommerferien.

Der er vel også grund til at sige, at denne regering netop på fradragområdet vel har foretaget kraftigere indgreb – lad det så være under pres fra et folketingsflertal – end nogen socialdemokratisk regering i mange år. Jeg tænker f.eks. på, at de socialdemokratiske regeringer var de første, der fandt på at anvise, at virksomheder eller bedrifter, der ikke havde nogen afskrivningsret, kunne videresælge den afskrivningsret på anparter. Det var Grønlandsskibene. Jeg ved ikke, om det har været så snedigt tænkt, at det én gang vist ville blive efterlignet og derefter